

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра германської і фіно-угорської філології

імені професора Г. Г. Почепцова

Васько Р. В.
(ПБ)

«14» вересня 2020 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Сучасні теорії і практики філологічної науки

(назва навчальної дисципліни)

напрямок підготовки	доктор філософії
галузь знань	03 Гуманітарні науки
спеціальність	035 Філологія
освітньо-наукова програма	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство
статус дисципліни	дисципліна професійної підготовки

Форма навчання денна, вечірня, заочна

Навчальний рік 2020 – 2021

Семестр II

Кількість кредитів ЄКТС 3

Мова навчання українська

Форма підсумкового контролю іспит

КИЇВ – 2020

Розробник:

Шутова Марія Олександрівна, доктор філологічних наук, доцент, завідувач кафедри германської і фіно-угорської філології імені професора Г. Г. Почепцова КНЛУ.

Рецензенти:

Гамзюк Микола Васильович, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри німецької філології КНЛУ.

Леміш Наталя Євгенівна, доктор філологічних наук, доцент, завідувач кафедри філософії мови, порівняльного мовознавства та перекладу факультету іноземної філології Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

Схвалено на засіданні кафедри германської і фіно-угорської філології імені професора Г. Г. Почепцова КНЛУ, протокол № 1 від «02» вересня 2020 р.

Завідувач кафедри

(підпис)Ізотова Н. П.
(ПІБ)

Схвалено на засіданні вченої ради університету, протокол № 3 від «14» вересня 2020 р.

Голова вченої ради

(підпис)Васько Р. В.
(ПІБ)

1. Мета вивчення дисципліни:

Ознайомити молодих науковців з процесом становлення мовознавства як науки, розвитком лінгвістичної думки в контексті загальної історії розвитку інших наук; сприяти *формуванню в аспірантів теоретичних знань, вмінь, навичок і компетентностей* про загальні теоретичні і методологічні проблеми, що стоять перед теорією мови як фундаментальної науки; мотивувати в аспірантів потреби в необхідності вивчення ідей і методів сучасного мовознавства; розуміти внутрішню логіку еволюції лінгвістичної науки; *формувати навички* застосовувати методологічний інструментарій філологічної науки, здатність використовувати професійно-профільовані знання й практичні навички з філологічних дисциплін у процесі професійного перекладу; *виховувати* професійні й наукові здібності аспіранта, необхідні для формування компетентностей в аспекті основних методологічних проблем мовознавства;

Пропонована програма являє собою цілісну систему елементів змісту навчання, покликану забезпечити ефективну підготовку аспіранта до майбутньої дослідницької та педагогічної діяльності викладача вузу в різноманітних умовах функціонування вітчизняної вищої школи,

2. Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану):

3 кредити ЄКТС; 90 год., у тому числі:

	Денна/вечірня форма навчання	Заочна форма навчання
лекції	20 год.	6 год.
семінарські заняття	10 год.	4 год.
практичні заняття	–	–
консультації	–	–
самостійна робота	60 год.	80 год.

3. Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни:

3.1. *Знати*: світоглядні основи філологічної науки, місце філології в системі гуманітарного знання, історію розвитку лінгвістичних течій; теоретичні положення, поняття й терміни сучасного перекладознавства як системи уявлень про міжмовну й міжкультурну комунікацію; історію й розвиток теорії перекладознавства в Україні й у світі; аспекти, моделі, методи, основні закономірності та особливості типів перекладання; принципи та етапи перекладацької стратегії.

3.2. *Вміти*: удосконалювати і розвивати свій інтелектуальний рівень; використовувати фундаментальні знання з філології в сфері професійної діяльності; володіти методологією філологічних досліджень; досягати функціонально-стилістичної адекватності перекладеного тексту, забезпечувати його смислову й комунікативну цілісність; редагувати перекладені тексти згідно з нормами мови перекладу; організувати власну професійну діяльність і самовдосконалення в галузі перекладу.

Для успішного засвоєння дисципліни аспіранти повинні володіти знаннями в галузях: “Загальне мовознавство”, “Методи та організація сучасних лінгвістичних досліджень”, “Історія лінгвістичних учень”, “Порівняльно-історичне і типологічне мовознавство”, “Теорія та практика перекладу” та ін. Знання та навички, отримані в результаті вивчення цих курсів, створюють необхідну базу для вивчення курсу “Сучасні теорії і практики філологічної науки” і мають високий ступінь кореляції з ними.

4. Анотація навчальної дисципліни.

Дисципліна “Сучасні теорії і практики філологічної науки” належить до переліку дисциплін професійної підготовки аспіранта. Вона спрямована на формування в аспірантів знань, умінь, навичок і компетентностей про теорію лінгвістики як наукової дисципліни та методи дослідження мови. Курс забезпечує аспірантів основним глосарієм термінів, пов’язаних із теорією мов, їх розвитком, а також критеріями дослідження основних мовних категорій.

Курс включає два змістові модулі.

У **першому змістовому модулі** поглиблюються наукові уявлення про завдання, об'єкт, предмет філологічної науки; визначаються дефініції понять “філологія”, “мова” “мислення” “комунікація”; розглядається історичний розвиток основних лінгвістичних шкіл; досліджується семіотична природа мови.

У **другому змістовому** розглядається методи дослідження мови, зокрема система лінгвістичних дисциплін; формальний апарат лінгвістики; рівні і моделі мови; основні мовні одиниці; психолінгвістика як міждисциплінарна наука: підходи до аналізу мовленнєвої поведінки, теорія поведінки, теорія інформації; мовленнєва поведінка та комунікація; філософські теорії мовленнєвої поведінки та мовленнєвої активності; психолінгвістичні дослідження та експерименти; мислення в психолінгвістичному аспекті; вербальне та невербальне мислення; несвідоме і мова; мовні зміни як діахронічна трансформація інформаційного коду; генетична спорідненість мов; поняття “прамови”; принципи і роль лінгвістичної реконструкції; принципи і традиційні методи генетичної класифікації мов; проблема моногенезу та полігенезу; варіативність мови та її зв'язок із соціальною варіативністю; рівні мовної структури; основні поняття та напрямки соціолінгвістики: діалектологія, статистика, теорія мовних контактів

5. Компетентності аспірантів, визначені навчальною дисципліною (освітнім компонентом) «Сучасні теорії і практики філологічної науки».

ІНТЕГРАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ (ІК)

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань із загальнофілологічних дисциплін (мовознавства, теорії літератури, перекладознавства, семіотики), історії їх становлення і розвитку, сучасного стану й актуальних проблем, новітніх наукових парадигм і методології філологічних досліджень (мовознавчих, літературознавчих, перекладознавчих).

ЗАГАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ЗК)

ЗК 1. Здатність до оволодіння загальнонауковим (філософським) системним світоглядом, аналізу, синтезу і генерування нових ідей.

ЗК 2. Здатність до застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, пошуку, систематизації та критичного аналізу інформації з різних лексикографічних джерел.

ЗК 3. *Здатність до осмислення філософсько-світоглядних засад, сучасних тенденцій, напрямів і закономірностей розвитку теорії мови.*

ЗК 4. *Здатність до наукового пізнання, застосування здобутих знань у практичній діяльності на засадах загальної та спеціальної методології, зокрема в плані аналізу матеріалу лексикографічних та ін. джерел.*

ЗК 5. *Здатність спілкуватися з різними цільовими аудиторіями, використовуючи відповідну лексику, методи, техніки та прийоми лінгвістики.*

ФАХОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ФК)

ФК 1. Здобуття концептуальних та методологічних знань у галузі філологічної науки, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових філологічних знань, оволодіння термінологією з теорії мови.

ФК 2. Здатність збирати дані для філологічного дослідження, систематизувати та інтерпретувати їх.

ФК 3. Здатність аналізувати філологічні явища з погляду фундаментальних філологічних принципів і знань, класичних та новітніх дослідницьких підходів, а також на основі відповідних загальнонаукових методів у філології.

ФК 7. Здатність <i>використовувати системні знання мови в теоретичному / практичному, синхронному / діахронному, діалектологічному, стилістичному, соціокультурному, семіотичному аспектах для аналізу та синтезу ідей, задіювати системні знання сучасних мовознавчих, літературознавчих і перекладознавчих студій у власній дослідницько-інноваційній діяльності</i>	+														+
--	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---

6. Результати навчання аспірантів з дисципліни (освітнього компонента) «Сучасні теорії і практики філологічної науки»

Результати навчання аспірантів з дисципліни базуються на програмних результатах навчання, визначених освітньо-науковою програмою «Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство»:

ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання.

ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення.

ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників.

ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі теоретичної лінгвістики, літературознавства та перекладознавства.

ПРН 5. Застосовувати інформаційно-комунікаційні технології у професійній науково-інноваційній діяльності, зокрема при аналізі лексикографічних джерел.

ПРН 6. *Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.*

ПРН 7. *Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.*

ПРН 8. *Виявляти спільні та відмінні тенденції розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.*

**Матриця відповідності результатів навчання
з дисципліни (освітнього компонента)
«Сучасні теорії і практики філологічної науки»
програмним результатам навчання, визначених освітньо-науковою програмою**

Результати навчання з дисципліни (освітнього компонента)	Програмні результати навчання							
	ПРН 1	ПРН 2	ПРН 3	ПРН 4	ПРН 8	ПРН 13	ПРН 14	ПРН 16
ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання	+							
ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення	+			+	+	+	+	+
ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників	+			+		+	+	+
ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі теоретичної лінгвістики, перекладознавства та літературознавства			+	+	+	+	+	+
ПРН 5. Застосовувати інформаційно-комунікаційні технології у професійній науково-інноваційній діяльності, зокрема при аналізі лексикографічних джерел			+	+	+	+	+	+
ПРН 6. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій		+	+	+	+	+		+

<i>ПРН 7. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми</i>		+	+	+		+		+
<i>ПРН 8. Виявляти спільні та відмінні тенденції розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства</i>							+	

7. Відповідність програмних результатів навчання, методів навчання та форм оцінювання з навчальної дисципліни (освітнього компонента) «Сучасні теорії і практики філологічної науки»

Таблиця 3

Матриця відповідності програмних результатів навчання, методів навчання та форм оцінювання з навчальної дисципліни (освітнього компонента) «Сучасні теорії і практики філологічної науки»

Програмні результати навчання	Методи навчання	Форми оцінювання
ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання	<i>Загальнонаукові методи теоретичного пізнання: аналіз, синтез, абстрагування, узагальнення</i>	Індивідуальне і групове опитування
ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення	<i>Технологія особистісно орієнтованого навчання</i>	Експрес-контроль
ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників	<i>Методи інтерактивного (комунікативного) і проблемного навчання</i>	Оцінювання роботи аспірантів в групах
ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі лінгвістики	<i>Методи навчання: – групова дискусія, – дидактичні та ділові ігри, що імітують досліджувані процеси, – ситуаційний аналіз (кейс-метод), дослідження ситуації професійної взаємодії з використанням різних методів (аналіз літературних джерел, спостережень, інтерв'ю), презентація результатів виконаних досліджень</i>	Оцінювання індивідуальних завдань аспірантів
ПРН 5. Застосовувати інформаційно-комунікаційні технології у професійній науково-інноваційній діяльності, зокрема при аналізі лексикографічних джерел		
<i>ПРН 6. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій</i>		

ПРН 7. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми	Індивідуальні завдання: – творчі есе з проблем професійних комунікацій,	Тематичне тестування Модульна контрольна робота
ПРН 8. Виявляти спільні та відмінні тенденції розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства	– психодіагно-стичні завдання (психологічні тести), – психологічні задачі та вправи	Залік

8. Система оцінювання результатів навчання (критерії оцінювання результатів навчання та засоби діагностики навчальних досягнень аспірантів)

Контроль результатів навчання аспіранта з дисципліни «Сучасні теорії і практики філологічної науки» здійснюється у формі *вхідного, поточного, модульного та підсумкового (семестрового) контролю*. Механізм і критерії оцінювання оприлюднюються кафедрою психології педагогіки та фізичного виховання на своєму сайті та інформаційному стенді та доводяться до відома аспірантів до початку навчального року.

Вхідний контроль застосовується як передумова успішної організації вивчення дисципліни. Він дає змогу визначити наявний рівень знань аспірантів і слугує орієнтиром для реалізації індивідуального підходу в процесі викладання дисципліни та визначенні форм організації освітнього процесу і методів навчання.

Поточний контроль успішності аспірантів здійснюється протягом семестру. Під час опанування навчальним матеріалом оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта. Поточний контроль проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях.

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспірантів здійснюється *за накопичувальною системою*.

Таблиця 4

Система оцінювання результатів навчання аспірантів з дисципліни «Сучасні теорії і практики філологічної науки»

Види навчальної діяльності аспіранта	Аудиторна навчальна робота аспіранта					Самостійна навчальна робота аспіранта		Модульна контрольна робота
	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Творче есе	Ситуаційний аналіз (кейс-метод)	
Максимальна кількість балів	5	5	5	5	5	15	10	50

Модульний контроль. Семестровому контролю з навчальної дисципліни «Сучасні теорії і практики філологічної науки» передують написання аспірантами модульної контрольної роботи.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з дисципліни «Сучасні теорії і практики філологічної науки»

Модульна контрольна робота включає 2 завдання, з яких кожне оцінюється за наступними критеріями. Відповідь на кожне завдання модульної контрольної роботи оцінюється за 25–бальною шкалою.

23–25 балів виставляються за вичерпну, змістовну, логічну та послідовну за викладом відповідь, що містить самостійні судження та демонструє здатність творчого розв'язання завдання.

18–22 бали виставляються за умови, що відповідь правильна, повна, змістовна, послідовна, але містить незначні помилки у викладі теоретичного матеріалу і практичного розв'язання проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

15–17 балів виставляються за умови, що відповідь неповна, схематична, є неточності і помилки в розкритті проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

14 балів і менше виставляється за умови відсутності вичерпаної відповіді на питання, наявності значної кількості неточностей і фактологічних помилок, що свідчить про поверховість знань аспіранта.

Виконане завдання має включати такі складники: обґрунтування актуальності, викладення змісту, висновки.

Максимальна кількість балів за виконану МКР становить 50.

Підсумковий (семестровий) контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання аспірантів на завершальному етапі вивчення дисципліни.

Таблиця 5

Підсумковий (семестровий) контроль результатів навчання аспірантів з дисципліни «Сучасні теорії і практики філологічної науки»

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності аспіранта	Максимальна кількість балів
1.	Передбачений підсумковий контроль – <i>іспит</i>	1. Аудиторна та самостійна навчальна робота аспіранта 2. Модульна контрольна робота (МКР) 3. Іспит	50 50

Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очної (денної і вечірньої) і заочної) аспіранти зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об'єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи. Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.

Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура та форми терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра психології, педагогіки і фізичного виховання і доводить до відома аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.

Іспит може відбуватися в усній формі, письмовій формі або складатися з письмової та усної частин. Максимальний екзаменаційний бал становить **30**. Викладач може оцінювати відповідь студента на іспиті у 4-бальній шкалі. Ця оцінка трансформується в **екзаменаційний рейтинговий бал** у такий спосіб:

“відмінно”	– 30 балів;
“добре”	– 23 бали;
“задовільно”	– 18 балів;
“незадовільно”	– 0 балів.

За рішенням кафедри відповідно до затверджених нею критеріїв відповідь студента на кожне питання іспиту може оцінюватися в багатобальній системі – **максимум 30 балів за весь іспит**.

Якщо аспірант на іспиті з дисципліни, з якої він мав семестровий рейтинговий бал **менше 42 балів**, отримує **позитивну** екзаменаційну оцінку (“відмінно” (“5”), “добре” (“4”), “задовільно” (“3”); 18 – 30 балів – якщо оцінювання здійснюється в багатобальній системі), то такому аспіранту виставляється підсумкова оцінка з дисципліни за національною шкалою «задовільно», за шкалою ЄКТС – **Е**, а у відомості обліку успішності в графі «**Кількість балів за 100-бальною шкалою**» виставляється **60 балів**.

Підсумковий рейтинговий бал студента за вивчення навчальної дисципліни є сумою семестрового рейтингового бала й екзаменаційного рейтингового бала.

Підсумкова оцінка за національною шкалою і шкалою ЄКТС виставляється за таблицею:

Підсумковий рейтинговий бал	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	Відмінно
82 – 89	B	Добре
75 – 81	C	
66 – 74	D	Задовільно
60 – 65	E	
0 – 59	FX	Незадовільно

В Індивідуальний навчальний план аспірант записує точну назву дисципліни (аббревіатури не допускаються), кількість годин і кредитів, підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою, кількість балів за 100-бальною шкалою і оцінку за шкалою ЄКТС.

9. Програма навчальної дисципліни. Тематичний план занять

	№ і назва теми (включно із темами, що винесені на самостійне опрацювання)	Кількість годин							
		Денна / вечірня форма				Заочна форма			
		Ра- зом	у тому числі			Ра- зом	у тому числі		
			лек- ції	семінар- ські / практич- ні заняття	само- стійна робота		лек- ції	семінар- ські / практич- ні занят- тя	само- стійна робота
Модуль 1									
Змістовий модуль 1.									
Традиції філологічної науки									
1.1.	<p>Теорія мови на тлі інших галузей мовознавства. Традиції філологічної науки. Становлення і розвиток основних лінгвістичних традицій. Лінгвістика стародавньої Індії. Лінгвістичні традиції Стародавньої Греції. Теорія “фюзей” та “тезей”. Зв'язок лінгвістики з філософією – “Кратил” Платона. Школа епікурейців і стоїків. Загальні поняття античної традиції. Греко-римське мовознавство. Система Александрійського граматичного учення</p>	8	2	–	6	9	–	–	9
1.2.	<p>Чинники формування традицій, мета та завдання лінгвістичних традицій. Формування “нових” народів. Переклади Біблії, тлумачення Бога як Слова. Давній період та доба середньовіччя. Мовна основа та відношення до інших мов. Синхронія – діахронія. Відношення до норми. Вимоги до опису мови. Система мови. Латинська граматична традиція. Р. Бекон про умовних характер мовних одиниць як знаків ідей і понять. ХІХ століття, основні напрямки структуралізму, функціоналізм. Причини виникнення науки про мову, формування лінгвістичних традицій. Сучасний стан лінгвістики. Видатні лінгвісти ХХ століття: І.О. Бодуен де Куртене, О.М. Пешковський, Ф. де Соссюр, Е. Сепір, Л. Блумфілд, Л. Єльмслев, Р. Якобсон, Н. Трубецької</p>	8	2	–	6	9	–	–	9

1.3.	Семіотична сутність мови. Знакова природа мови. Взаємодія мови і мислення. Соціальна стратифікація мови. Соціальні форми існування мови: літературна мова, діалект, ідіолект. Тенденція до змін мови: причини та наслідки. Внутрішня структура мови. Універсум звучань та універсум значень	8	2	–	6	13	2	2	9
1.4.	Теорія літератури як наукової дисципліни; її орієнтація на художні та філософські традиції. Літературознавство поміж інших наукових дисциплін. Сутність мистецтва. Художня діяльність та міфотворчість. Термін “ідея” у мистецтві (авторська концепція, позиція, ідейний та художній зміст). Співвідношення образу і знаку в художньому творі	8	2	-	6	13	2	2	9
Разом годин за модулем 1		36	8	–	24	44	4	4	36
Змістовий модуль 2.									
Перекладознавство в системі наукового знання									
2.1.	Методи дослідження мови: емпіричний/дедуктивний, пасивний/активний, аналітичний/експериментальний, статистичний, порівняльний. Проблема дискретного / недискретного в мові. Поняття прототипу. Загальна характеристика лінгвістичних знань: система лінгвістичних дисциплін	10	2	2	6	9	–	–	9
2.2.	Перекладознавство як наука: предмет, завдання, методи, зв'язок з іншими науками. Роль перекладів у розвитку світової літератури, зміцненні міжнародних зв'язків. Особливості перекладацької діяльності. Роль перекладача як посередника в міжмовній комунікації. Вимоги до професійної поведінки перекладача. Історія перекладознавства. Переклад в античному світі; епоха Середньовіччя. Роль	8	2	–	6	9	–	–	9

	мислителів-перекладачів у розвитку перекладацької думки. Сакральний та світський переклад. Особливості епохи Відродження та Нового часу. Становлення європейських літературних мов								
2.3.	Розвиток українського перекладознавства. Видатні українські радянські перекладачі. Проблеми і перспективи розвитку перекладознавства в Україні XXI століття	8	2	–	6	9	–	–	9
2.4.	Порівняльно-історичне мовознавство. Мовні зміни як діахронічна трансформація інформаційного коду. Генетична спорідненість мов: теорія генеалогічного древа. Поняття “прамови”. Принципи і роль лінгвістичної реконструкції. Основні принципи етимології. Принципи і традиційні методи генетичної класифікації мов. Генетична класифікація мов світу. Проблема моногенезу та полігенезу	10	2	2	6	13	2	2	9
2.5.	Соціолінгвістика і суміжні дисципліни. Варіативність мови та її зв'язок із соціальною варіативністю. Рівні мовної структури. Основні поняття і напрямки соціолінгвістики: діалектологія, статистика, теорія мовних контактів, історична лінгвістика. Мова в міжособистісних відносинах. Мовна поведінка та комунікативний репертуар індивіда. Білінгвізм. Соціум і мова. Територіальна та соціальна диференціація мови. Форми існування мови: стандарт, норма, територіальний діалект, койне, просторіччя. Літературна мова та її стилістичні підсистеми. Професійні, корпоративні мови. Мовні контакти та	10	2	2	6	9	–	–	9

	еволюція мов; соціолінгвістичний підхід до запозичень; субстрат та суперстрат, конвергенція, мовні союзи. Контактні мови								
2.6.	Психолінгвістика як міждисциплінарна наука. Поведінка як наукове поняття та її мовленнєві форми. Підходи до аналізу поведінки: психолінгвістичні аспекти в роботах Ф. де Соссюра, І.О. Бодуена де Куртене, Л.В. Щерби; теорія поведінки Дж. Уотса та Е. Толмена; теорія інформації. Мовленнєва поведінка та комунікація. Філософські теорії мовленнєвої поведінки та мовленнєвої активності XVII століття (Декарт, картезіанська лінгвістика). Психолінгвістичні дослідження та експерименти. Мислення в психолінгвістичному аспекті. Вербальне та невербальне мислення. Концепції несвідомого. Роль несвідомого в структурі інтелектуальної діяльності. Несвідоме і мова. Комунікативна модель	10	2	2	6	9	–	2	9
	Разом годин за модулем 2	66	12	10	36	46	2	2	44
	Усього годин	90	20	10	60	90	6	4	80

10. Рекомендована література (у тому числі Інтернет ресурси)

Основна:

- Арутюнова, Н. Д. (1998). *Язык и мир человека*. Языки русской культуры.
- Бацевич, Ф. С. (2004). *Основи комунікативної лінгвістики*. Видавничий дім “Академія”.
- Вежбицкая, А. (1997). *Язык. Культура. Познание*. Русские словари.
- Виноградов, В. В. (1973). *Методы типологии*. *Общее языкознание: Методы лингвистических исследований* / отв. ред. Б. А. Серебренников. Наука.
- Голубовська, І. О., & Корольов, І. Р. (2011). *Актуальні проблеми сучасної лінгвістики*. ВПЦ “Київський університет”.
- Корунець, І. В. (2003). *Порівняльна типологія англійської та української мов: навчальний посібник*. Нова Книга.
- Кочерган, М. П. (2006). *Основи зіставного мовознавства*. Академія.
- Білозерська, Л. П. (2010). *Термінологія та переклад: навч. посібник*. Нова Книга.
- Виноградов, В. С. (2006). *Перевод: Общие и лексические вопросы*. КДУ.

Додаткова:

- Гак, В. Г. (1977). К типологии лингвистических номинаций / под ред. Б. А. Серебренникова, А. А. Уфимцевой, *Языковая номинация. Общие вопросы* (с. 230–293). Наука.

- Гринберг, Дж. (1963). Квантитативный подход к морфологической типологии языков. *Новое в лингвистик*, III, 60–94.
- Лотман, Ю. М. (1992). Символ в системе культуры. *Избранные статьи в трех томах*. Александра.
- Маслова, В. А. (2004). *Когнитивная лингвистика*. ТетраСистем.
- Матурана, У. Р. (2001). Древо познания: биологические корни человеческого понимания / пер. с англ. Ю. А. Данилова. Прогресс – Традиция.
- Мечковская, Н. Б. (2003). *Общее языкознание: Структурная и социальная типология языков : учебное пособие для студентов филологических и лингвистических специальностей*. Флинта: Наука.
- Мовна система як результат відображення процесів концептуалізації і категоризації навколишнього світу: монографія (2012) / за ред. А. В. Корольової. Гілея.
- Семчинський, С. В. (1996). *Загальне мовознавство: підручник*. “ОКО”.
- Степанов, Ю. С. (1995). Изменчивый “образ языка” в науке XX века. *Язык и наука конца 20 века*, 7–34.
- Тер-Минасова, С. Г. (2000). *Язык и межкультурная коммуникация*. Слово / Slovo.

11. Додаткові ресурси (за наявності):

Посилання на електронні ресурси (не тільки відкриті), на яких розміщено додаткову інформацію щодо дисципліни – приклади контрольних та екзаменаційних завдань, тематика рефератів, методичні вказівки з виконання самостійної роботи тощо

http://biblioclub.ru/index.php?page=main ub red	Университетская библиотека ONLINE
http://www.gramota.ru/	ГРАМОТА.РУ

12. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання якого передбачає навчальна дисципліна (за потреби)